

ΕΡΩΤΗΣΗ

Αθήνα, 14 Ιανουαρίου 2026

Προς: 1. τον Υπουργό Εθνικής Οικονομίας και Οικονομικών, κ. Κυριάκο Πιερρακάκη
2. τον Υπουργό Ανάπτυξης, κ. Παναγιώτη Θεοδωρικάκο

Θέμα: «Αναγκαιότητα αύξησης του ορίου του ακατάσχετου τραπεζικού λογαριασμού»

Κύριοι Υπουργοί,

Η θεσμοθετημένη κατοχύρωση του ακατάσχετου λογαριασμού, οφείλει να αποτελεί ανάχωμα στις μαζικές κατασχέσεις εις χείρας τρίτων (τραπεζών) και να προσφέρει ένα ελάχιστο επίπεδο προστασίας της αξιοπρεπούς διαβίωσης.

Το όριο των 1.250 ευρώ, όμως, δεν ανταποκρίνεται εδώ και καιρό στις οικονομικές και κοινωνικές συνθήκες. Το **κόστος ζωής έχει αυξηθεί δραματικά**, λόγω αυξήσεως στα βασικά καταναλωτικά αγαθά, στα ενοίκια, στο ενεργειακό κόστος και γενικότερα στις πληθωριστικές πιέσεις. Το όριο των 1.250 ευρώ θεσπίστηκε, όταν επί παραδείγματι τα ενοίκια ήταν κατά μέσο όρο 300 ευρώ μηνιαίως. Σήμερα, με το ενοίκιο τουλάχιστον στα 500-600 ευρώ μηνιαίως και την ενέργεια στα ύψη, τα 1.250 ευρώ δεν καλύπτουν, πλέον, τις στοιχειώδεις βιοτικές ανάγκες ενός νοικοκυριού.

Η πραγματικότητα είναι ότι εκατοντάδες χιλιάδες οφειλέτες που φοβούνται την κατάσχεση των τραπεζικών λογαριασμών τους, κρατούν τα χρήματά τους σε μετρητά (στο σπίτι, σε θυρίδες ή «κάτω από το στρώμα»). Αυτά είναι «νεκρά» χρήματα για την οικονομία. Όταν ένας εργαζόμενος ή μικροεπαγγελματίας γνωρίζει ότι τα χρήματά του άνω των 1.250 ευρώ, αν κατατεθούν στην τράπεζα, θα κατασχεθούν, πιέζει τον εργοδότη ή τον πελάτη να τον πληρώσει σε μετρητά, εκτός τραπεζικού συστήματος («μαύρα» στο χέρι).

Επειδή αν αυξηθεί το όριο του ακατάσχετου λογαριασμού, οι οφειλέτες δεν θα έχουν λόγο να μην δηλώνουν τα πραγματικά τους εισοδήματα και να πληρώνονται μέσω τραπεζής, καθώς δεν θα φοβούνται την άμεση κατάσχεση, με αποτέλεσμα το κράτος να κερδίζει από τη φορολόγηση του εισοδήματος, που τώρα αποκρύπτεται.

Επειδή έχει ήδη ξεκινήσει η αύξηση μισθών και συντάξεων, είτε μέσω της αύξησης του κατώτατου μισθού και του μέσου μισθού, είτε μέσω των αναπροσαρμογών στις συντάξεις.

Επειδή το Σύνταγμα επιβάλλει στο κράτος να μην οδηγεί τον πολίτη στην εξαθλίωση και η αύξηση του ορίου του ακατάσχετου λογαριασμού είναι αναγκαία για να προστατευθεί το «ελάχιστο επίπεδο αξιοπρεπούς διαβίωσης», όπως αυτό έχει διαμορφωθεί από τον πληθωρισμό.

Επειδή όταν ο οφειλέτης νιώθει ότι δεν υπάρχει κίνητρο και διέξοδος, σταματάει να προσπαθεί, καθώς θεωρεί ότι το κράτος δεν τον βοηθάει όσο θα έπρεπε (*«αφού θα μου τα πάρουν, ας μην δουλέψω παραπάνω ή ας δουλέψω “μαύρα”»*).

Επειδή αν ο οφειλέτης νιώσει ότι το κράτος του δίνει μεγαλύτερο περιθώριο να ανασάνει οικονομικά, είναι πιθανότερο να μπορέσει να ανταποκριθεί σε μια ρύθμιση δόσεων για το υπόλοιπο χρέος, καθώς ένας «ζωντανός» οφειλέτης μπορεί να πληρώσει· ένας οικονομικά «νεκρός» οφειλέτης δεν θα πληρώσει ποτέ τίποτα.

Επειδή η αύξηση του ακατάσχετου ορίου ενός τραπεζικού λογαριασμού, δεν συνεπάγεται δημοσιονομικό κόστος, καθώς πρόκειται για προστασία ιδιωτικών εισοδημάτων και όχι για δημοσιονομική παροχή, ενώ θα ενισχύσει και την πραγματική οικονομία.

Επειδή σε πολλές ευρωπαϊκές χώρες το ακατάσχετο όριο:

- είναι **υψηλότερο**,
- ή **συνδέεται δυναμικά** με τον κατώτατο μισθό, το κόστος ζωής ή τη σύνθεση του νοικοκυριού, προκειμένου να προσαρμόζεται στις πραγματικές κοινωνικές συνθήκες.

Επειδή παρά τις επανειλημμένες εξαγγελίες περί «στήριξης των ευάλωτων» και «κοινωνικής ευαισθησίας», η Κυβέρνηση **αρνείται να αναπροσαρμόσει** ένα κρίσιμο θεσμικό εργαλείο προστασίας των πολιτών από την υπερχρέωση και τη διοικητική καταστολή.

Ερωτώνται οι αρμόδιοι Υπουργοί:

1. Προτίθεστε να αυξήσετε το όριο του ακατάσχετου τραπεζικού λογαριασμού στα 1700€, ώστε να ανταποκρίνεται στις σημερινές συνθήκες ακρίβειας και κόστους ζωής;
2. Εξετάζεται η **σύνδεση του ακατάσχετου ορίου με τον κατώτατο μισθό**, τον δείκτη τιμών καταναλωτή ή άλλα αντικειμενικά κοινωνικοοικονομικά κριτήρια;
3. Υπάρχει πρόβλεψη για **διαφοροποίηση του ορίου** ανάλογα με τη σύνθεση του νοικοκυριού (π.χ. τέκνα, μονογονεϊκές οικογένειες, ΑμεΑ);
4. Ποια είναι τα **δημοσιονομικά στοιχεία** που επικαλείται το Υπουργείο για τη διατήρηση ενός ορίου που, στην πράξη, **δεν διασφαλίζει ούτε τα απολύτως αναγκαία**;

Οι ερωτώντες Βουλευτές

Δρ. Μιχαήλ Χουρδάκης
Βουλευτής Α' Θεσσαλονίκης

Αλέξανδρος Αυλωνίτης
Βουλευτής Κερκύρας

Γιώτα Πούλου
Βουλευτής Βοιωτίας

Θεοδώρα Τζάκρη
Βουλευτής Πέλλας

Ραλλία Χρηστίδου
Βουλευτής Β3 Τομέα Αττικής